

רבעון למתמטיקה

ללמוד ולחקר

בעריכת דב ירדן

חוברת 3

ירושלים, אלול תש"ט, ספטמבר 1949

כרך 3

תכון

39	צבי שור	על תנודות של סדרות אינ-סופיות
42	יוסף פוטר	על משואה מודולרית הקשורה בתורת הפרודים
44	משה שמרת	על אי-פרוק המישור על-ידי קשת פשוטה
47	שמשון עמיצור	על למה של קפלנסקי
49	דב ירדן ואלכסנדר כץ	תוספת עמוד (477) ללוח הפרוקים של ד.נ. להמר
57		סקירות באנגלית (גם לחוברת 1)

כתבת המערכת : דב ירדן, כנסת החדשה, ירושלים

המחיר 250 פרוטה

על תנודות של סדרות אין-סופיות

צבי שור

1. תהי $x = \{x_n\}$ סדרת ערכים קבועים, המספר הממשי הבלתי שלילי

$$\Omega(x) = \overline{\lim}_{m,n \rightarrow \infty} |x_m - x_n|$$

(בין אם הוא סופי ובין אם לא) נקרא תנודת הסדרה x .

מושג התנודה מהווה הכללה למושג ההתכנסות, כפי שנובע מהעובדה הבאה.

משפט 1.1 (הקריטריון של Cauchy). תנאי הכרחי ומספיק להתכנסות x

הוא $\Omega(x) = 0$.

כמו כן מתקיים המשפט הבא.

משפט 1.2. תנאי הכרחי ומספיק לחסימותה של x הוא $\Omega(x) < \infty$.

אפשר לאמר כי התנודה משמשת קנה-מדה להתכנסות (או לאי-התכנסות)

הסדרה; הסדרה y קרובה להתכנסות מהסדרה x אם $\Omega(y) < \Omega(x)$.

2. תהי $A = (a_{mn})$ מטריצת ערכים קבועים אין-סופית. אם כל הסורים

$$y_m = \sum_n a_{mn} x_n$$

מתכנסים נאמר כי y היא A -טרנספורם של x ונסמן $y = A(x)$.

הבעיה בה נשפל היא אי-הגדלת התנודה, זאת-אומרת אפיון המטריצות

המקיימות

$$\Omega(y) \leq \Omega(x)$$

(2.01)

בהיות $y = A(x)$.

בעיה זו נפתרה כבר על-ידי W. A. Hurwitz [1]. הקריטריון הוא הבא.

משפט 2.1. תנאי הכרחי ומספיק לקיום (2.01), בהיות A רגולרית

(מטריצת Töplitz, המעבירה כל x מתכנסת ל y המתכנסת לאותו גבול) ¹ עבור

כל x חסומה הוא

(2.11)

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \sum_{n=0}^{\infty} |a_{mn}| = 1$$

ההגבלה ש x חסומה אינה פוגמת במשפט, מאחר שאם x אינה חסומה

ו $y = A(x)$ קימת ממילא יתקיים $\Omega(y) \leq \Omega(x)$ שהרי $\Omega(x) = \infty$.

לעומת זאת אין כל הכרח להניח ש A רגולרית. מטרתנו היא להכליל את

משפט 2.1 ל A כללית.

3. ברור כי תנאי הכרחי לקיום (2.01) הוא ש A תהיה משמרת

(conservative - המעבירה כל x מתכנסת ל y מתכנסת). זה נובע ממשפט 1.1

ומהעובדה ש $\Omega(x)$ אינו שלילי.

המשפט הבא מוריד את הבעיה למטריצה כופלת (multiplicative -

משמרת המקימת $\lim y_m = p \lim x_m$, p אינו תלוי ב x).

משפט 3.1 (R. P. Agnew [2]). תנאי הכרחי ומספיק לקיום (2.01)

עבור כל x חסומה הוא ש A תהיה סכום של שתי מטריצות: A' משמרת בעלת

עמודות קבועות (זאת-אומרת $a'_{mn} = a'_n$) ו A'' כופלת המקימת $\Omega(y'') \leq \Omega(x)$,

בהיות $y'' = A''(x)$.

(1) Hurwitz מניח כי A משולשת ($a_{mn} = 0$ אם $m > n$). אך היות ואנו מצמצמים לסדרות החסומות אין צורך להניח זאת.

משפט 3.2. תנאי הכרחי ומספיק לכך ש A כופלת תקים את (2.01) עבור

כל x חסומה הוא

$$(3.21) \quad \lim_m \sum_n |a_{mn}| \leq 1.$$

הוכחה.

א. התנאי הכרחי. זאת הוכיח כבר Hurwitz בהוכחתו למשפט 2.1. אך

היות וההוכחה מצטמצמת שם ל A משולשת נביאנה כאן מחדש.

נניח כי (3.21) אינו מתקיים, זאת-אומרת

$$(3.22) \quad \lim_m \sum_n |a_{mn}| > 1.$$

נבנה סדרה x כך ש (2.01) לא יתקיים כלפיה. מ (3.22) נובע כי קיימים $h > 1$ וציונים m גדולים כרצוננו כך ש $\sum_n |a_{mn}| > h$. נבחר ציון m_1 כך שיתקיים $\sum_{n=0}^{n_1} |a_{m_1 n}| > h$. היות והסור האחרון מתכנס קיים ציון n_1 כך ש $\sum_{n=0}^{n_1} |a_{m_1 n}| > h-1$. אך היות ו A כופלת יתקיים $\lim_m \sum_{n=0}^{n_1} |a_{mn}| = 0$. לכן קיים ציון $m_2 > m_1$ כך ש $\sum_{n=0}^{n_2} |a_{m_2 n}| < \frac{1}{2}$ ובו בזמן (הודות ל (3.22)) $\sum_{n=0}^{\infty} |a_{m_2 n}| > h$. נבחר ציון n_2 כך ש $\sum_{n=0}^{n_2} |a_{m_2 n}| > \sum_{n=0}^{\infty} |a_{m_2 n}| - \frac{1}{2} > h - \frac{1}{2}$. באופן כללי נבחר $m_p > m_{p-1}$ כך ש

$$(3.23) \quad \sum_{n=0}^{n_p} |a_{m_p n}| < \frac{1}{p}$$

ובו בזמן

$$(3.231) \quad \sum_{n=0}^{\infty} |a_{m_p n}| > h$$

אחריו נבחר ציון $n_p > n_{p-1}$ כך ש $\sum_{n=0}^{n_p} |a_{m_p n}| > \sum_{n=0}^{\infty} |a_{m_p n}| - \frac{1}{p} > h - \frac{1}{p}$

מ (3.23) ו (3.231) נקבל (בסמננו $n_{p-1} = r; n_p = s; n_{p+1} = t; m_p = u; m_{p+1} = v$)

$$(3.24) \quad \sum_{n=r+1}^s |a_{un}| > h - \frac{2}{p}$$

$$(3.241) \quad \sum_{n=s}^{\infty} |a_{un}| < \frac{1}{p}.$$

נגדיר

$$(3.25) \quad x_n = \begin{cases} \operatorname{sgn} a_{m_1 n} & n \leq n_1 \\ (-1)^{p-1} \operatorname{sgn} a_{un} & r < n \leq s \end{cases} \quad \left(\operatorname{sgn} a = \begin{cases} 0 & a=0 \\ |a|/a & a \neq 0 \end{cases} \right)$$

מ (3.25) נובע כי

$$(3.251) \quad |x_n| \leq 1$$

ולכן

$$(3.252) \quad \Omega(x) \leq 2$$

לעומת זאת נקבל מ (3.25)

$$y_v - y_u = \sum_n a_{vn} x_n - \sum_n a_{un} x_n = \sum_{n=0}^s a_{vn} x_n - \sum_{n=0}^r a_{un} x_n + (-1)^p \sum_{n=s+1}^t |a_{vn}| + (-1)^p \sum_{n=r+1}^s |a_{un}| + \sum_{n=t+1}^{\infty} a_{vn} x_n - \sum_{n=s+1}^{\infty} a_{un} x_n$$

ולכן מ (3.251), (3.23), (3.24), (3.241) נקבל

$$y_v - y_u > -\frac{1}{p+1} - \frac{1}{p} + h - \frac{2}{p+1} + h - \frac{2}{p} - \frac{1}{p+1} - \frac{1}{p} > 2h - \frac{8}{p}$$

$$\therefore \lim_{m,n} |y_m - y_n| > 2h > 2$$

ובהשוותנו ל (3.252) נקבל

$$\Omega(y) > \Omega(x)$$

וזו סתירה ל (2.01).

(ב) התנאי מספיק.

אם $\Omega(x)=0$ כלומר, x מתכנסת, גם y תתכנס כי A משמרת. זאת אומרת, יתקים $\Omega(y)=\Omega(x)=0$.
אם $\Omega(x)>0$ נסמן

$$(3.26) \quad \Omega(x)=2r>0.$$

(3.26) אומר כי כמעט כל אברי x נמצאים בתוך מעגל שרדיוסו $r+\varepsilon$, בהיות $\varepsilon>0$.

יהי a מרכז המעגל. נקבל

$$(3.27) \quad |x_n - a| < r + \varepsilon, \quad n > N(\varepsilon).$$

נסתכל בסדרה x' הנאה $x'_n = x_n - a$. מ (3.27) נקבל

$$(3.271) \quad |x'_n| < r + \varepsilon, \quad n > N(\varepsilon).$$

יהיו y ו y' הטרנספורמים של x ו x' בהתאמה. נקבל

$$\begin{aligned} \Omega(y') &= \overline{\lim}_{m,k} |y'_m - y'_k| = \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) x'_n \right| = \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) (x_n - a) \right| = \\ &= \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) x_n - \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) a \right|. \end{aligned}$$

הואיל ו A כופלת יתקים

$$\overline{\lim}_{m,k} \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) = 0$$

$$\therefore \left| a \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) \right| < \delta, \quad m, k > N_1(\delta)$$

$$\begin{aligned} \therefore \left| \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) x_n - a \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) \right| - \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) x_n \right| \right| &\leq \\ &\leq \left| a \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) \right| < \delta, \quad m, k > N_1(\delta) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \therefore \Omega(y') &= \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) x_n - a \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) \right| = \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) x_n \right| = \\ &= \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_n a_{mn} x_n - \sum_n a_{kn} x_n \right| = \overline{\lim}_{m,k} |y_m - y_k| = \Omega(y) \end{aligned}$$

ובכן

$$(3.28) \quad \Omega(y) = \Omega(y')$$

מצד שני

$$\begin{aligned} \Omega(y') &= \overline{\lim}_{m,k} |y'_m - y'_k| = \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_n (a_{mn} - a_{kn}) x'_n \right| = \\ &= \overline{\lim}_{m,k} \left| \sum_{n=0}^N (a_{mn} - a_{kn}) x'_n + \sum_{n=N+1}^{\infty} (a_{mn} - a_{kn}) x'_n \right| \end{aligned}$$

הואיל ו A כופלת יתקים

$$\overline{\lim}_{m,k} \sum_{n=0}^N (a_{mn} - a_{kn}) x'_n = 0$$

לכן

$$\begin{aligned} \Omega(y') &= \overline{\lim}_{m,k} \sum_{n=N+1}^{\infty} |(a_{mn} - a_{kn}) x'_n| \leq \overline{\lim}_{m,k} (r + \varepsilon) \sum_{n=N+1}^{\infty} |a_{mn} - a_{kn}| \leq \\ &\leq (r + \varepsilon) \left(\overline{\lim}_m \sum_{n=0}^{\infty} |a_{mn}| + \overline{\lim}_k \sum_{n=0}^{\infty} |a_{kn}| \right) \\ &\leq 2(r + \varepsilon) \end{aligned}$$

והודות ל (3.21)

אך היות ו ε קטן כרצוננו, יתקים

$$(3.29) \quad \Omega(y') \leq 2r = \Omega(x)$$

מ (3.28) ו (3.29) נקבל $\Omega(y) \leq \Omega(x)$, מה שהיה להוכיח.

משני המשפטים האחרונים נקבל

משפט 3.3. תנאי הכרחי ומספיק לכך ש A תקים את (2.01) עבור כל x חסומה הוא ש A תהיה סכום של שתי מטריצות: A' משמרת בעלת עמודות קבועות ו A'' כופלת המקימת את (3.22).

[1] W. A. Hurwitz, The oscillations of sequences, Amer. Journ. of Math. 52 (1930), 611-616.

[2] R. P. Agnew, On oscillations of real sequences and of their transformations by square matrices, Amer. Journ. of Math. 61 (1939), 683-699.

על משואה מודולרית הקשורה בתורת הפרודים

יוסף פוטר

1. בשנת 1938 טפל Watson¹ בבעית תכונות הקונגרואנציה של $p(n)$

בעזרת הפונקציה η של Dedekind, המוגדרת על ידי

$$\eta(\tau) = e^{\pi i \tau / 12} \prod_{k=1}^{\infty} (1 - e^{2\pi i k \tau})$$

עבור

$$\tau = s + it, \quad t > 0.$$

פונקציה זו מקימת עבור כל מספר טבעי ("מודול") m משואה אלגברית ("משואה מודולרית") מסוימת מהצורה

$$F(X, Y) = 0$$

באשר

$$X = \frac{\eta(\tau)}{\eta(\tau/m)}, \quad Y = \frac{\eta(m\tau)}{\eta(\tau)}.$$

עבור המודולים

$$m = 5, 7,$$

שבהם מטפל Watson, המשואה המודולרית היא ממעלה m ב X , ועובדה זו היא הבסיס לשמוש במשואה זו לגבי תורת הפרודים. את המשואה המודולרית עבור המודול 11 לא הצליח Watson למצא.

בסעיף הבא נוכיח, בהשתמשנו באותה שיטה כמו Watson, כי המשואה המודולרית עבור המודול 11 היא ממעלה $m' > 11$ ב X , ולכן אינה טובה לשמוש בתורת הפרודים לפי הדרך של Watson.

2. משפט. לא תתכן משואה מהצורה

$$\sum_{k=0}^{11} X^k f_k(Y) = 0 \quad (1)$$

באשר

$$X = \frac{\eta(24\tau)}{\eta(24\tau/11)}, \quad Y = \frac{\eta(11 \cdot 24\tau)}{\eta(24\tau)}$$

והפונקציות f_k הן פולינומים שלא כולם מתאפסים.

הוכחה. אם קימת המשואה (1), מוכרח להיות $f_{11} \neq 0$, כי בגלל השוויון

$$\eta(\tau + 24n) = \eta(\tau)$$

(n שלם כלשהו) יש למשואה זו, אם נראה אותה כמשואה ב X , 11 השרשים השונים:

$$X_k = \frac{\eta(24\tau)}{\eta(24(\tau+k)/11)}, \quad k = 0, 1, 2, \dots, 10$$

נכניס כעת, בעקבות Hecke ו-Watson, את האופרטור:

$$U_{11}G(\tau) = \frac{1}{11} \sum_{k=0}^{10} G\left(\frac{\tau+k}{11}\right)$$

1) G. N. Watson, Ramanujans Vermutung über Zerfallungszahlen, Journ. f. Math. 179 (1938), 97-128.

אם נסמן

$$z = \exp 2\pi i \tau$$

יהיה

$$U_{11} \sum_n a_n z^n = \sum_n a_{11n} z^n \quad (2)$$

מן הקונגרואנציה

$$24n-1 \equiv 0 \pmod{11}$$

נובע:

$$n = 11m + 6, \quad 24n-1 = 11(24m+13)$$

לכן יוצא מ (2) כי

$$U_{11} \sum_{n=0}^{\infty} p(n) z^{24n-1} = \sum_{n=0}^{\infty} p(11n+6) z^{24n+13} \quad (3)$$

אולם מאידך קים כידוע:

$$\sum_{n=0}^{\infty} p(n) z^n = \prod_{k=1}^{\infty} \frac{1}{1-z^k} = \frac{e^{\pi i \tau / 12}}{\eta(\tau)}$$

ולכן

$$\begin{aligned} U_{11} \sum_{n=0}^{\infty} p(n) z^{24n-1} &= U_{11} \frac{1}{\eta(24\tau)} = \frac{1}{11} \sum_{k=0}^{10} \frac{1}{\eta(24(\tau+k)/11)} = \\ &= \frac{1}{11\eta(24\tau)} \sum_{k=0}^{10} X_k = \frac{-1}{11\eta(24\tau)} \frac{f_{10}(Y)}{f_{11}(Y)} \end{aligned} \quad (4)$$

מ (3) ו (4) נובע

$$11\eta(24\tau) f_{11}(Y) \sum_{n=0}^{\infty} p(11n+6) z^{24n+13} = -f_{10}(Y) \quad (5)$$

יהי

$$f_{11}(Y) = a_u Y^u + \dots, \quad a_u \neq 0$$

$$f_{10}(Y) = b_v Y^v + \dots, \quad b_v \neq 0$$

הפתוחים של η ושל Y לטורים הם:

$$\eta(24\tau) = z(1+\dots), \quad Y = z^{10}(1+\dots).$$

לכן נותנת השוואת החזקות הנמוכות ביותר של z בשני האגפים של (5):

$$1+10u+13=10v$$

מה שלא יתכן.

3. עקר ההוכחה בסעיף הקודם הוא שלא יתכן שיוון מהצורה:

$$\eta(24\tau) \sum_{n=0}^{\infty} p(11n+6) z^{24n+13} = R(Y)$$

באשר R היא פונקציה רציונלית. מן הראוי לצין ששיוונות אנלוגיים מטפוס

זה ("שיוונות Ramanujan") מתקיימים עבור המודולים 5, 7 ו 13. הם נמצאו

על ידי Ramanujan (עבור 5 ו 7) ו Zuckerman (עבור 13). מאידך מצא

Lehner² בשוי עבור הסכום

$$\sum_{n=0}^{\infty} p(11n+6) z^{24n+13}$$

מבלי להשתמש במשוואה המודולרית.

2) J. Lehner, Ramanujan identities involving the partition function for the moduli 11, Amer. Math. Journ. 65(1943), 492-520.

על אי-פרוק המישור על-ידי קשת פשוטה

משה שמרת (שרצקי)

נביא כאן הוכחה חדשה למשפט האומר, כי קשת פשוטה במישור אינה מפרקת את המישור. משפט זה משמש משפט-עזר ברוב ההוכחות של משפט Jordan האומר, כי קו סגור במישור מפרק את המישור בדיוק לשני תחומים. בהוכחתנו נסתמך על מקרה פרטי של משפט Jordan, דהיינו ביחס למצולעים, אשר לגביהם ההוכחה היא אלמנטרית וכמובן איננה נזקקת למשפט שנוכיה כאן.

1. תהי q קשת פשוטה במישור, זאת-אומרת תמונה טופולוגית (חד-חד-ערכית ודו-רציפה) של קטע סגור. נוכל להניח אפוא שהקשת q נתונה על-ידי העתקה טופולוגית $p=f(t)$ כאשר $0 \leq t \leq 1$.

2. נוכיח ראשית שלכל ε חיובי יש δ חיובי המקיים את התנאי הבא:

כל קשת חלקית $q'=\overline{QR}$ של q שהרוחק בין קצותיה Q, R הוא קטן מ- δ :

$$r(Q, R) < \delta$$

 היא בעלת קוטר (מרחק מקסימלי בין נקודותיה) קטן מ- ε .
 (1)

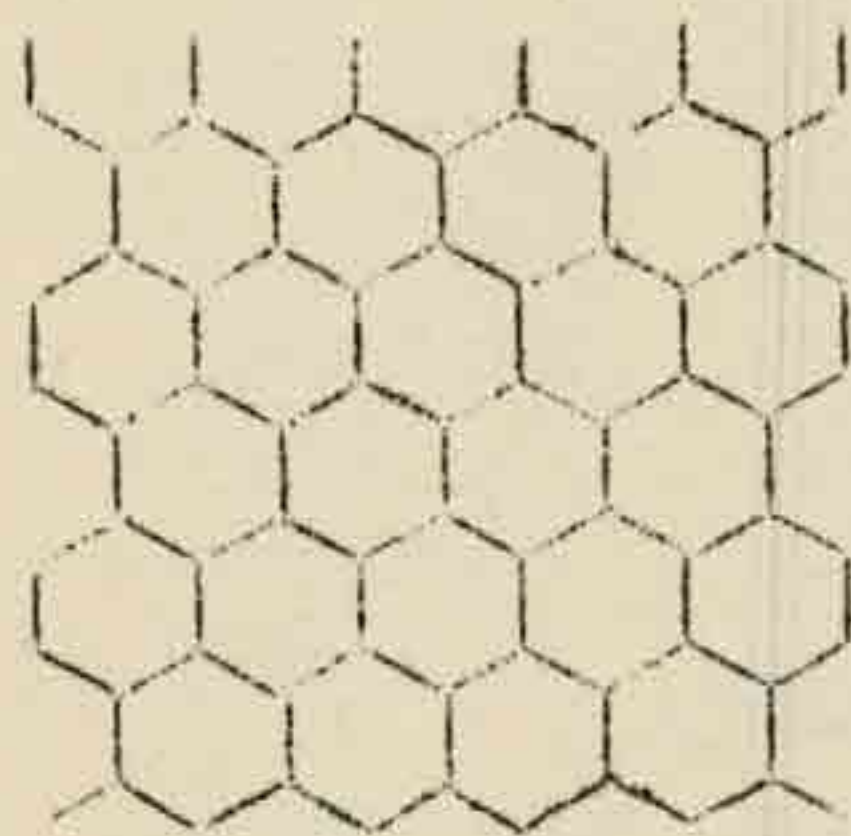
בגלל הרציפות במדה שיהיה של ההעתקה f יש ε' חיובי כזה שהתמונה של כל קטע $t_0 \leq t \leq t_1$ כאשר $t_1 - t_0 < \varepsilon'$ היא בעלת קוטר קטן מ- ε . מכיון שגם ההעתקה ההפוכה f^{-1} רציפה במדה שיהיה, אפשר לקבוע δ חיובי כך שכל שתי נקודות של q שהרוחק ביניהן קטן מ- δ הן תמונות (בהעתקה f) של נקודות שהרוחק ביניהן קטן מ- ε' . δ כזה מקיים את הדרישה הנזכרת לעיל. כי, אם קיים (1), אז אורך הקטע $f^{-1}(\overline{QR})$ קטן מ- ε' ולכן הקוטר של $q'=\overline{QR}$ קטן מ- ε .

3. תהי P נקודה כל שהיא שאינה על q . נבחר את ε כך שהעגול הסגור c סביב P ברדיוס 3ε יהיה זר ל- q . דבר זה ודאי אפשרי כי q היא קבוצה סגורה. נקבע δ' חיובי כך שהמספר $3\delta'$ יקיים את התנאי שהוטל על δ בסעיף 2 וכמו כן שיהא¹

$$\delta' < \text{Min}[r(q, c), \varepsilon]$$

4. נחלק את המישור כולו למשושים משוכללים חופפים (ציור 1) שקוטרים

קטן מ- δ' . תהי A קבוצת כל אותם המשושים (הסגורים) שבחלוקה זו, שיש להם לפחות נקודה משותפת אחת עם הקשת q . זאת היא קבוצה סופית וקשירה של משושים. קבוצה כזו הריהי² תחום $(k+1)$ -קטיר ששפתו מורכבת ממצולע חיצוני b_0 ו- k מצולעים פנימיים $b_1, b_2, \dots, b_k$ ($0 \leq k < \infty$), כאשר כל $k+1$ המצולעים זרים זה לזה וכולם מורכבים מצלעות-משושים. כל נקודה של

ציור 1.

(1) בשביל שתי קבוצות סגורות A, B אנו מסמנים ב- $r(A, B)$ את הרוחק ביניהן, זאת אומרת הרוחק המינימלי בין נקודה של A לנקודה של B .

(2) דבר זה אפשר להוכיח בקלות, בהסתמך על משפט Jordan בשביל מצולעים, למשל על-ידי אינדוקציה לפי מספר המשושים; נודות לעובדה שבכל קדקד נפגשים רק 3 משושים, מובטח שהמצולעים זרים זה לזה.

ציר ה- x החיובי שראשיתה היא נקודת הפגישה האחרונה X^+ של ציר זה עם b_1 (ציור 2). x^+ נמצאת אפוא כולה בחוצו של b_1 פרט ל- X^+ . בדומה לזה נסמן $y^+, y^-, x^+, x^-, y^+, y^-, X^-, Y^+, Y^-$. ארבע הקרניים x^+, x^-, y^+, y^- מפרקות⁴ את חוצו של b_1 לארבעה תחומים שנקרא להם רביעים 'א', 'ב', 'ג', 'ד', בהתאם למקובל. (יש להעיר כי כל "רביע" כזה אינו מוכרח להיות חלק של הרביע המתאים במובנו המקובל). נוכל להניח שבחירת מערכת הצירים נעשתה כך שהמסושה M_Q כולו בתוך רביע 'א' וזר לכל רביע אחר.

9. הרוחק r' בין כל שתיים מבין הקרניים x^+, x^-, y^+, y^- שכולן בחוצו של המעגל c ברדיוס 3ε מקיים:

$$(3) \quad r' > \sqrt{2} \cdot 3\varepsilon > \sqrt{2} \cdot 3\delta' > 2\delta'$$

על כן שתי קרניים כאלו אינן קרובות זו לזו. מצד שני קל לראות כי, אם שתי נקודות קרובות זו לזו וסייכות לרביעים שונים, אז הרביעים הם סמוכים והנקודות קרובות גם לקרן המפרידה ביניהם. הנקודה Q איננה קרובה אפוא לרביע 'ג'. אבל כל הנקודות של b_1 קרובות ל- q , זאת אומרת גם לקשת $\overrightarrow{QP_1}$. לכן נוכל לקבוע על $\overrightarrow{QP_1}$ את הנקודה הראשונה Q_2 הקרובה לרביע 'ג' זאת אומרת גם לאחת, ורק לאחת, מהקרניים x^-, y^- , נאמר ל- x^- .

10. נתן ל- b_1 כוון סבוב חיובי⁵ ונסמן ב- B את הנקודה הראשונה עליו, החל מ- Y^- , שהיא קרובה לקשת $\overrightarrow{QQ_2}$. נקודה כזו ודאי קיימת ונמצאת ברביע 'ד' או 'א', מכיון שהנקודה Q קרובה למשותף של b_1 עם שפת רביע 'א'. כמו כן אין B מתלכדת עם Y^- , כיון שזו איננה קרובה לכל הנקודות של $\overrightarrow{QQ_2}$ שלפני Q_2 , בהשתייכה לרביע 'ג', וגם איננה קרובה ל- Q_2 , מכיון שזו קרובה לקרן x^- . על הקשת $\overrightarrow{QQ_2}$ יש נקודה Q_1 הקרובה ל- B ולכן גם קרובה לתחום S המורכב מהרביעים 'א' ו-'ד'. קיים

$$(4) \quad r(Q_1, B) \leq \delta' \quad \text{נבחר על } \overrightarrow{b_1} \text{ נקודה } B_1 \text{ בין } Y^- \text{ ל-} B \text{ המקיימת}$$

$$(5) \quad r(B, B_1) < \delta' \quad \text{הנקודה } B_1 \text{ אינה קרובה לקשת } \overrightarrow{QQ_2} \text{ ולכן היא קרובה לקשת } \overrightarrow{Q_2P_1}. \text{ נוכל אפוא לבחור על } \overrightarrow{Q_2P_1} \text{ נקודה } Q_3 \text{ הקרובה ל-} B_1, \text{ וקיים}$$

$$(6) \quad r(B_1, Q_3) \leq \delta' \quad \text{מאי-הסוינות (4), (5), (6) נובע}$$

$$r(Q_1, Q_3) < 3\delta' \quad \text{ומכאן לפי סעיף 3 - שהקשת } \overrightarrow{Q_1Q_3} \text{ היא בעלת קוטר } > \varepsilon.$$

11. הנקודה Q_1 קרובה ל- S ואינה קרובה ל- y^- ; לכן או שהיא נמצאת בתוך S או שהיא קרובה ל- y^+ . במקרה הראשון מוכרחה הקשת $\overrightarrow{Q_1Q_2}$ לחתוך את y^+ בעזבה את S על מנת להגיע ל- Q_2 . אנו רואים אפוא שבכל מקרה יש על $\overrightarrow{Q_1Q_2}$, ולכן גם על $\overrightarrow{Q_1Q_3}$, שתי נקודות Q' ו- Q_2 שהן קרובות ל- y^+ ול- x^- בהתאמה, זאת אומרת שיש שתי נקודות C_y ו- C_x הסייכות ל- y^+ ול- x^- , והמקיימות

$$( ) \quad r(C_x, Q_2) \leq \delta'$$

$$( ) \quad r(C_y, Q') \leq \delta'$$

$$( ) \quad r(Q_2, Q') < \varepsilon \quad \text{מתוך הנאמר לעיל ידוע לנו כי}$$

ולכן $r(C_x, C_y) < \varepsilon + \delta' + \delta' < 3\varepsilon$, בניגוד לאי-הסויון (3) שבסעיף 9. על ידי כך קבלנו שתירה מתוך ההנחה ש- P נמצא בתוך אחד ה"חורים". אפשר אפוא תמיד לקשר את P עם נקודת האין-סוף בלי לפגוע ב- q , ומכיון ש- P היתה נקודה כל שהיא שלא על q , הוכחנו על ידי כך ש- q אינה מפרקת את המישור.

(4) דבר זה נובע ממשפט Jordan לגבי מצולעים.

(5) אם Q_2 קרובה ל- y^- ולא ל- x^- , יהיה הכוון שלילי, ונתחיל ב- X^- .

על למה של קפלנסקי

שמשון עמיצור

1. תהי A אלגברה (לאו דוקא סופית) מעל שדה F המקימת זהות פולינומאלית $g(x_1 \dots x_n) = 0$ כלומר: קים פולינום $g(x_1 \dots x_n)$ באלגברה החפשית $F[x_1 \dots x_n]$ של n גדלים לא מסוימים $x_1, \dots, x_n$ מעל F , באשר $g(a_1 \dots a_n) = 0$ לכל $a_i \in A$. למשל כל האלגברות הקומוטטיביות מקימות את הזהות $x_1 x_2 - x_2 x_1 = 0$.

נסמן ב $A \times K$ את מכפלת קרונקר של האלגברה A בשדה K המכיל את F . כל זהות $g(x_1 \dots x_n) = 0$ שמקדמיה ב F והמתקימת באלגברה $A \times K$ תתקים גם באלגברה A . אך האם כל זהות $g = 0$ המתקימת ב A תתקים גם ב $A \times K$?

קפלנסקי¹ נתן תשובה חיובית לשאלה זו כאשר הפולינום $g(x_1 \dots x_n)$ ליניארי בכל אחד ה x -ים. נכליל את התוצאה של קפלנסקי ונוכיח שאם השדה F מכיל לפחות $m+1$ אברים אז כל זהות $g = 0$ המתקימת ב A ומעלתה לגבי כל אחד ה x -ים היא לכל היותר m - מתקימת גם במכפלה הישרה $A \times K$. ומשפט זה אינו נכון בדרך כלל אם השדה F איננו מכיל מספר מספיק של אברים.

2. בסעיף זה נניח שהשדה F מכיל לפחות $m+1$ אברים והפולינום $g(x_1 \dots x_n)$ מעלתו לכל היותר m בכל אחד ה x -ים. במקרה זה הוכיח קפלנסקי² שאם

(1)
$$g(x_1 \dots x_n) = \sum_i g_i(x_1 \dots x_n)$$
 כאשר הפולינומים $g_i(x_1 \dots x_n)$ הם הומוגניים בכל אחד המשתנים x_i וכל שני פולינומים g_i ו g_k ($i \neq k$) שונים למעלה אחד ה x -ים, ו $g = 0$ היא זהות המתקימת ב A , אז תקים A גם את כל הזהויות $g_i = 0$.

אם נציג $u+v$ במקום x_i , תהיה מעלת הפולינום³

(2)
$$q(x_1 \dots x_{i-1}, u+v, x_{i+1} \dots) = g(x_1 \dots x_{i-1}, u+v, x_{i+1} \dots) - g(x_1 \dots x_{i-1}, u, x_{i+1} \dots) - g(x_1 \dots x_{i-1}, v, x_{i+1} \dots)$$
 לגבי u ו v נמוכה ממעלת $g(x_1 \dots x_n)$ לגבי x_i . הפולינום $g(x_1 \dots x_n)$ יקרא ליניארי למחצה באלגברה A אם A תקים את הזהות $q(x_1 \dots x_{i-1}, u+v, x_{i+1} \dots) = 0$ לכל x_i . ברור שכאשר g ליניארי ביחס ל x_i הוא גם ליניארי למחצה באלגברה A , כי אז $q = 0$. עתה נוכיח:

משפט-עזר: אם $g = 0$ היא זהות המתקימת באלגברה A ו g פולינום

ליניארי למחצה באלגברה $A \times K$, מתקימת הזהות $g = 0$ גם באלגברה $A \times K$.

כי כל אבר $t \in A \times K$ צורתו $t = \sum a_i k_i$, $a_i \in A$ ו $k_i \in K$. כיון ש g ליניארי למחצה באלגברה $A \times K$, נובע מתוך (2) שדי להוכיח כי הזהות $g(x_1 \dots x_n) = 0$ מתקימת כאשר $x_i = a_i t_i$. g מעלתו לכל היותר m בכל אחד ה x -ים ו F מכילה לפחות $m+1$ אברים, לכן $g = \sum g_i$ ו A מקימת את כל הזהויות $g_i = 0$. $g_i(x_1 \dots x_n)$ הוא הומוגני בכל אחד ה x -ים. לכן:

1) I. Kaplansky, Rings with a polynomial identity, Bull. Am. Math. Soc. 54 (1948), Lemma 3, p. 576.

(2) העובדה המצוטטת כאן היא נסוח חריף יותר של למה 4 ב 1

והוכחתה מתקבלת מהוכחת למה זו.

(3) עין למה 2 ב 1.

נעבר עתה להוכחת הכללת הלמה של קפלנסקי.

משפט. כל זהות $g=0$ שמעלתה לכל היותר m בכל אחד ה x -ים המתקימת באלגברה A מתקימת גם באלגברה $A \times K$ (אם הסדה F מכיל לפחות $m+1$ אברים).

לכל פולינום $h(x_1 \dots x_n)$ נתאים פולינום במשתנה t עם מקדמים שלמים אי שליליים באופן הבא: $p(h) = \sum_{\lambda=1}^{\infty} t^{\lambda} \mu_{\lambda}$, כאשר μ_{λ} הוא מספר ה x -ים שמעלתם בפולינום $h(x_1 \dots x_n)$ היא λ . ברור ש $0 \leq \mu_{\lambda} \leq n$, $p(h)$ הוא פולינום כי החל מ λ מסוים $\mu_{\lambda}=0$. ל $p(h)$ נקרא בשם המעלה הפולינומאלית של h . קבוצת כל הפולינומים ב t עם מקדמים שלמים אי שליליים מסודרת היטב לפי ההגדרה $p_1(t) > p_2(t)$ אם המקדם העליון של הפולינום $p_1(t) - p_2(t)$ הוא מספר חיובי. עתה נוכיח את המשפט בדרך אינדוקציה לגבי המעלה הפולינומאלית של הפולינומים $g(x_1 \dots x_n)$ כאשר $g=0$ היא זהות המתקימת ב A . כאשר $g=0$ היא ליניארית בכל אחד ה x -ים יהיה $p(t) = tn$, אזי g , כפי שראינו, ליניארית למחצה באלגברה $A \times K$ ולכן לפי משפט-העזר $g=0$ מתקימת ב $A \times K$, ובמקרה זה (הוא המקרה שבו דן קפלנסקי) המשפט מוכח. תהי $g=0$ זהות שמעלתה $p(g)$, ויהי המשפט נכון לגבי כל הזהויות h שלגביהן $p(g) > p(h)$. תהי מעלת $p(g) = \sum_{\lambda=1}^{\infty} t^{\lambda} \mu_{\lambda}$, הפולינום $q(\dots uv \dots)$ המגדר ב (2) מעלתו הפולינומאלית היא $p(q) = \sum_{\lambda=1}^{\infty} t^{\lambda} \mu_{\lambda} - t^k + t^{k-1}$. 2. כאשר $k > 1$ מעלת x_1 ($q \equiv 0 \wedge k=1$) כי ל- p אחד פחות שמעלתו k וסני $k-1$ מסתנים נוספים u, v שמעלתם $k-1$ לכן בכל אופן $p(g) > p(q)$. כיון ש $g=0$ מתקימת ב A ברור שגם $q=0$ מתקימת ב A ולכן לפי הנחת האינדוקציה $q=0$ מתקימת גם באלגברה $A \times K$. לכן נקבל מ (2) שהפולינום g הוא ליניארי למחצה באלגברה $A \times K$ ולכן מתקימת לפי משפט-העזר $g=0$ גם באלגברה $A \times K$. ובזה הוכח המשפט.

3. המשפט שהוכח איננו נכון בדרך כלל כאשר הסדה F מכיל פחות

מ $m+1$ אברים. כדוגמה נביא את המקרה הבא: A חוג כל המטריצות מסדר 2 מעל הסדה הראשוני בעל הכרכטריסטיקה 2. F במקרה זה מכיל רק את האברים

0, 1. האלגברה $A = F_2$ מקימת את הזהות

$$g(x_1 x_2) = x_1^3 x_2^3 + x_2^3 x_1^3 + x_2^2 x_1^2 x_2^2 + x_2^2 x_1^2 x_2^2 + x_1^2 x_2^2 + x_2^2 x_1^2 = 0$$

כי נוכל לכתב את g בצורה הבאה:

$$g(x_1 x_2) = (x_1 x_2 + x_2 x_1 + x_1) x_2^2 + x_2^2 (x_1 x_2 + x_2 x_1 + x_1)$$

נציב $x_1 = x$, $x_2 = y$. כל אבר ב A הוא ממעלה 2 מעל F לכן $y^2 = ky + h$. כיון שהסדה F הוא בעל כרכטריסטיקה 2, יהיה:

$$g(xy) = k(xy + yx + x)y + ky(xy + yx + x) = k(xy^2 + xy) + k(y^2 x + yx) =$$

$$k(xy^2 + y^2 x) + k(xy + yx) = k^2(xy + yx) + k(xy + yx) = (k^2 + k)(xy + yx) = 0$$

כי $k^2 + k = 0$ מתקים על-ידי כל אברי הסדה F . (דוגמה זו נתנה ע"י ד"ר לויצקי).

הזהות הנ"ל איננה מתקימת בסוס אלגברה $A \times K$. כי כל סדה K המכיל את

F מכיל לפחות $2^2 = 4$ אברים ולכן כפי שראינו כל חלק הומוגני של g צריך

להתקים ב $A \times K$ אם $g=0$ מתקים ב A אבל החלק ההומוגני של g שהוא ממעלה 2

ב x_2 : $x_1 x_2^2 x_2^2 x_1 = 0$ איננו מתקים ב A ולכן גם לא ב $A \times K$, כי בהצגה $x_1 = c_{12}$,

$$x_2 = c_{12} \text{ נקבל } c_{12}^2 c_{22}^2 + c_{22}^2 c_{12}^2 = c_{12}^2 \neq 0$$

הפולינום הנ"ל g מעלתו 3 לגבי x_2 אך אפשר להוכיח שגם הפולינום q

המתקבל מ g על-ידי הטרנספורמציה (2) שמעלתו לכל היותר 2 לגבי כל אחד

המסתנים מתקים ב A אך איננו מתקים בכל אלגברה $A \times K$, כאשר $F \subset K$.

תרספת עמוד (477) ללוח הפרוקים של ד. נ. להמר

דב ירדן ואלכסנדר כץ

הלוח המודפס הגדול ביותר של פרוקים של מספרים טבעיים לגורמים ראשוניים הוא הלוח של

D. N. Lehmer, Factor table for the first ten millions, 1909.

לוח זה מכיל את הגורם הקטן ביותר של כל מספר שאינו מתחלק ב 2, 3, 5 או 7 בין 0 ו 10,017,000. גוף הלוח מכיל 477 עמודים (עמוד ראשון מסומן ב 0). כל עמוד מקיף 21,000 מספרים.

בכתב-יד קימים עוד למעלה מעשרה מיליון הלוחות הבאים:

(1) J. P. Kulik, עד מאה מיליון, בחסרון החלק מ 12,642,600 עד 22,852,800. הלוח אינו מדויק כל צרכו ואינו נוח לשמוש, בהיותו כתוב בסמלי-אותיות במקום מספרים. פרטים נוספים ב

L. E. Dickson, History of the theory of numbers I, 351-2.

(2) V. Golubev, המיליון ה 11 וה 12, במכון Steklov במוסקבה. אינו

נתן לשמוש לבני חוץ-לארץ.

(3) R. J. Porter, המיליון ה 11, ברשות המחבר. פרטים ב

Mathematical Tables and Other Aids to Computation I, 451.

(4) L. Poletti, המיליון ה 11 (טרם נגמר).

(5) W. P. Durfee, המיליון ה 16. פרטים ב

Scripta Mathematica 4 (1936), 101; MTAC I, 399.

הלוח הנתן בזה ממשיך את הלוח של ד. נ. להמר כדי עמוד אחד (מספר

477, בהתאם לסמון העמודים בלוח של להמר). הוא מקיף אפוא 21,000 מספרים

נוספים מ 10,017,000 עד 10,038,000. במשבצת בעלת הקואורדינטות (x, y)

רשום הגורם הקטן ביותר של המספר $x + 210 + (47700 + y)$, כאשר ערך y נקרא

בעמודה השניה מצד שמאל שכתובים בה המספרים מ 00 עד 99, וערך x נקרא

בשורה העליונה (בתוך המסגרת) שכתובים בה 48 המספרים 1, 11, 13, 17, ..., 209

הקטנים מ $210 = 2 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7$. וזרים ל 210. מקום ריק מצין מספר ראשוני.

הלוח חושב על ידינו בשיטת "כברת ארטוסטנס".

תודתנו נתונה:

למר Luigi Poletti ב Pontremoli, איטליה, שהשוה את ה"עמוד" עם

הלוח בכתב-יד שברשותו ומצאו נכון, פרט ל 4 אי-דיוקים, שתוקנו;

למר משה כהן על עזרתו האדיבה בשרטוט לוח זה.

10

100	17	00	1033	1	11	13	17	19	23	29	31	37	41	43	47	53	59	61	67	71	73	79	83	89	97	101	103	107	109	113	121	127	131	137	139	143	149	151	157	163	167	169	173	179	181	187	191	193	197	199	209
477	01	547	3163	31	17	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149			
02	02	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
03	03	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
04	04	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
05	05	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
06	06	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
07	07	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
08	08	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
09	09	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
10	10	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
11	11	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
12	12	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
13	13	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
14	14	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
15	15	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
16	16	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
17	17	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
18	18	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
19	19	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
20	20	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
21	21	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
22	22	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
23	23	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
24	24	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
25	25	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
26	26	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
27	27	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
28	28	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
29	29	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
30	30	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
31	31	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
32	32	13	12	197	23	13	47	23	13	823	1001	71	23	103	13	11	41	53	37	61	101	227	29	11	773	317	19	1327	13	47	18	59	349	379	83	1	189	179	53	127	23	19	1697	13	1031	11	41	43	149		
33	33	13																																																	

Non-decomposition of plane by simple arc

Moshe Shimrat

(Summary)

A new proof is given of the theorem stating that a simple plane arc does not decompose the plane. In this proof use is made of the Jordan theorem (on the decomposition of the plane by closed simple curves) for the special case of polygons.

Method of proof: For a given arc q and an arbitrary point P not on q , a series of polygons $b_0, b_1, b_2, \dots, b_k$ ($0 \leq k < \infty$) is constructed, all points of which are at a small distance (compared to the distance $r(P, q)$) from q and such that q is situated inside b_0 and outside each of the other polygons. To each of the latter polygons there is a partial arc of q which circumscribes it and whose endpoints are at small distance from each other and from the polygon. But the diameter of a partial arc of q tends to zero with the distance between its endpoints, and therefore each of the polygons $b_1, \dots, b_k$ is of small diameter compared with $r(P, q)$ and so it cannot contain P . P thus being outside b_0 , it may be connected with infinity without encountering q .

On a lemma of Kaplansky

Shimshon Amitsur

(Summary)

The following extension of Kaplansky's lemma¹ is proved: Let A be an algebra (not necessarily of finite order) over a field F which has at least $m+1$ elements, and satisfies a polynomial identity $g(x_1 \dots x_n) = 0$ whose degree is not greater than m in each of its variables. Let K be a field over F , then the Kronecker product $A \otimes K$ also satisfies $g = 0$. ($m=1$ was proved by Kaplansky.)

An example is given to prove that the restriction on the number of elements of the field F cannot be improved.

Additional page (477) to D. N. Lehmer's Factor Table

Dov Jarden and Alexander Katz

(Summary)

An extension of D. N. Lehmer's "Factor Table for the First Ten Millions" is given from 10,017,000 to 10,038,000. The arrangement is the same as that of Lehmer's.

On oscillations of infinite sequences

Zvi Schur

(Summary)

Let x be a sequence of constants. The non-negative number $\omega(x) = \overline{\lim}_{m, n \rightarrow \infty} |x_m - x_n|$ is called the oscillation of x .

W. A. Hurwitz has proved that a necessary and sufficient condition for not enlarging the oscillation of any sequence x by a regular linear transformation represented by a semimatrix A i. e. e_m , that the inequality (1) $\omega(y) \leq \omega(x)$ be fulfilled where $y_m = \sum_{n=0}^{\infty} a_{mn} x_n$ is (2) $\lim_{m \rightarrow \infty} \sum_{n=0}^{\infty} a_{mn} = 1$.

It is clear that a necessary condition for (1) is that A be conservative. But its regularity is not necessary. In this paper the following criterion is proved.

A necessary and sufficient condition that (1) be fulfilled for any bounded sequence x is that A be the sum of two matrices: A' conservative with constant columns and A'' multiplicative with $\lim_{m \rightarrow \infty} \sum_{n=0}^{\infty} |a_{mn}| \leq 1$.

On a modular equation connected with partitions

Joseph Putter

(Summary)

In dealing with Ramanujan's conjecture about the congruence properties of the partition function $p(n)$, Watson (1938) introduced what he called the "modular equation", which connects algebraically the functions

$$X = \frac{\eta(\tau)}{\eta(\tau/m)}, \quad Y = \frac{\eta(m\tau)}{\eta(\tau)},$$

$\eta(\tau)$ denoting Dedekind's η function and m a natural number. In the present paper we prove that in the case $m=11$ the modular equation is of degree $m' > 11$ in X , which makes Watson's method, at least in its original form, inapplicable in this case. Incidentally, we show that a "Ramanujan identity" of the form

$$(24) \quad \sum_{n=0}^{\infty} p(11n+6) e^{(24n+13) \cdot 2\pi i \tau} = R \left(\frac{\eta(11 \cdot 24\tau)}{\eta(24\tau)} \right)$$

(R denoting a rational function) cannot exist, in contrast with the analogous identities which were found by Ramanujan for $m=5, 7$ and by Zuckerman for $m=13$.

such that $(a_0 b_0 c_0 d_0) \neq (\bar{a}_0 \bar{b}_0 \bar{c}_0 \bar{d}_0)$; furthermore, the transformation is given by the equations: $(a_1 b_0 c_0 d_0) = (\bar{a}_0 \bar{b}_0 \bar{c}_0 \bar{d}_0)$, $(\bar{a}_1 \bar{b}_0 \bar{c}_0 \bar{d}_0) = (a_0 b_0 c_0 d_0)$ and similarly for b, c, d . Let us now project the focals into two lines $l, \bar{l}$ on a plane, passing through its circular points $J, \bar{J}$. To the line $x, \bar{x}$ of the congruence we make correspond the point of intersection of $\bar{J}x, J\bar{x}$. Then, as is easily shown, the points $a_0 \bar{a}_0, a_1 \bar{a}_1$ are the inverse of each other w. r. t. the circle through $b_0 \bar{b}_0, c_0 \bar{c}_0, d_0 \bar{d}_0$. In this way we have established a one to one correspondence between the operations of transformation III and IV.

Some more new factors of Fibonacci-numbers

Alexander Katz

(Summary of article in No. 1 of this Volume)

The complete factorizations of

$U_{117} = 2.233.29717.135721.673024656781$, $V_{73} = 151549.11899937029$ and $V_{108} = 2.7.23.6263.103681.177962167367$ are given. The factors 128621 and 119809 are announced for V_{109} and V_{128} , respectively. No other new factors of Fibonacci's U_n and $V_n = U_{2n}/U_n$ till $n=128$ exist below $2 \cdot 10^5$.

Disjunctive sequences

Dov Jarden

(Summary of article in No. 1 of this Volume)

A sequence of integers is said to be disjunctive, if every two of its members are coprime. A sequence which is made disjunctive by dividing each of its members by an integer d is said to be a d -multiple of a disjunctive sequence. Two methods are given for the construction of disjunctive sequences. The first, which may be regarded as algebraical, implies several of the results published in the literature, including the theorem of R. Bellman (Bull. A. M. S. 53 (1947), 778-779). The second, almost trivial method, gives all possible disjunctive sequences and its interest lies mainly in its relation to the former method. The following theorems 1, 5 illustrate the first method.

Theorem 1. The sequence $x_1, x_2 = f_1(x_1), x_3 = f_2(x_2), \dots, x_{n+1} = f_n(x_n), \dots$, where x_1 is an integer, $f_n(x)$ is a polynomial (which may also depend on n) with integral coefficients and with an absolute term $c_n \neq 0$, such that $(x_1, c_n) = \dots = (x_n, c_n) = d$ and $f_n(c_{n-1}) = c_n$ for every $n \geq 2$, or $f_n(c_{n-1}) = f_n(-c_{n-1}) = -c_n$ for every $n \geq 2$, is a d -multiple of a disjunctive sequence.

Theorem 5. The sequence $x_1, x_2 = x_1^2 - 2c, x_3 = x_2^2 - 2c^2, x_4 = x_3^2 - 2c^4, \dots, x_{n+1} = x_n^2 - 2c^{2^{n-1}}$, $\dots$, where x_1, c are coprime positive integers, is a disjunctive sequence or a 2-multiple of a disjunctive sequence according as x_1 is odd or even.

On some questions of closure

Shmuel Schreiber

(Summary of article in No. 1 of this Volume)

The following transformations are considered:

I. Given 3 points a_0, b_0, c_0 on a straight line, we construct a_1, b_1, c_1 so that $(a_0 a_1 b_0 c_0) = (b_0 b_1 c_0 a_1) = (c_0 c_1 a_0 b_0) = -1$. In this way we transform the original triple T_0 into a new one, T_1 . This transformation is involutory i. e. applied to T_1 , it gives back T_0 . The analytical proof is immediate. Two additional proofs are given: one, by projecting T_0 stereographically on a non-degenerate conic and making use of Brianchon's theorem; the other, by constructing fourth harmonic points with the aid of orthogonal circles.

II. Given four linearly independent points a_0, b_0, c_0, d_0 on a plane, we construct α_0 , the Cevian (or harmonic polar) of a_0 w. r. t. the triangle $b_0 c_0 d_0$, and similarly $\beta_0, \gamma_0, \delta_0$. Thus the original quadruple P_0 of points is transformed into a quadruple R_0 of lines, and by applying the dualistic transformation to R_0 we obtain a new quadruple P_1 of points. However the transformation dualistic to $P_0 \rightarrow R_0$ is just the inverse to $P_0 \rightarrow R_0$, thus we are brought back to P_0 , i. e. $P_1 = P_0$. This is best shown analytically, e. g. by choosing P_0 to form the corners of a square.

III. Given in a plane 4 points not on the same circle, we pass a circle through any three of them and reflect the fourth in it. Thus, from a given quadruple Q_0 of points we obtain a new one, Q_1 . Motzkin (Rivon Lematematika 1 (1946-7), p. 60) asks about the form taken by $Q_1, Q_2, \dots, Q_n$, about possibility of closure and of reversal i. e. given Q_1 , find Q_0 . If, without loss of generality, we take as the original quadruple in the Argand plane $z_0, -z_0, \frac{1}{z_0}, -\frac{1}{z_0}$, $|z_0| \neq 1$, then the resulting quadruple will again be of the form $z_1, -z_1, \frac{1}{z_1}, -\frac{1}{z_1}$ where, if $z_0 = \rho e^{i\varphi}$,

$$z_1 = \rho e^{i\varphi} (2 - \rho^4 - e^{4i\varphi}) / (\rho^4 + e^{4i\varphi} - 2\rho^4 e^{4i\varphi}).$$

One sees that if, e. g., $z_0 = 3^{1/4} e^{i\pi/4}$, $z_1 = -z_1 = \infty$, $\frac{1}{z_1} = -\frac{1}{z_1} = 0$, also if $2\sin^2\varphi(4\rho^6 + 3\rho^4 + 4\rho^2) = (\rho^4 - 1)^2$ then $|z_1| = 1$ thus the unit circle is not generally uniquely reversible. A full analytical treatment still stands out.

IV. Given 4 non-intersecting lines in 3-space, not on the same quadric. Taking the polar of each line w. r. t. the the quadric engendered by the other three, we obtain a new quadruple of lines. Both quadruples (and the subsequent ones) belong, as is shown, to the same linear congruence, call its focals l and $\bar{l}$. Each line of the congruence can now be given by a pair of coordinates $x, \bar{x}$ of points it defines on $l, \bar{l}$. It is shown that, by our hypotheses on the original quadruple of lines, their coordinates are

value parameter. By substituting in this differential equation $p(z)$ by the above expression for $p_k(z)$ and by denoting the corresponding value of λ by λ_k , we find $c_1^{(k)} = \lambda_k(n-1)^{-1}$ and also the remaining coefficients $c_v^{(k)}$, $2 \leq v \leq n$ as polynomials in λ_k and, finally, we derive an algebraic equation $g(\lambda) = 0$ of the degree $n-1$ for the Eigen-value λ_k , $0 \leq k \leq n-2$. Since there are thus at most $n-1$ polynomials $p_k(z)$ and, therefore, also at most $n-1$ maximal systems M_k , it follows that there are exactly $n-1$ maximal systems M_k , one for each value of k , $0 \leq k \leq n-2$. Thus every maximal system M_k , for fixed k , is unique, and particularly, since, by I, every F-system of order n of A yields the system M_0 whenever $n \geq 2\pi/(2\pi - \alpha)$, there follows the proposition

III. Let A be an arc of the unit-circle whose opening α satisfies the condition $n \geq 2\pi/(2\pi - \alpha)$. Then the F-system of order n of A is unique.

In the case that u and v are situated symmetrically to the real axis, the maximal system M_k , $0 \leq k \leq n-2$, is also symmetrical to the real axis and thus it follows that $c_1^{(k)}$ is real. Hence λ_k is also real and the equation $g(\lambda) = 0$ has **only** real distinct roots i. e. the above differential equation has **only** real Eigen-values.

In conclusion the problem proposed and solved by Prof. M. Fekete is dealt with: to find the maximal system M_k for a given k , $0 \leq k \leq n-2$, by knowing all Eigen-values λ , i. e. the roots of the above algebraic equations $g(\lambda) = 0$ without actually forming all polynomials $p(z)$ which correspond to these Eigen-values and evaluating the zeros of each $p(z)$. This paper brings but a few hints about the line of the proof for the relevant result, viz. that

One has to arrange the Eigen-values λ in increasing order to obtain the sequence of the values $\lambda_0, \lambda_1, \dots, \lambda_{n-2}$ concerned with.

-
- 2) M. Fekete, Math. Zeitschr. 17 (1923), 228-249.
  - 3) Walsh, Interpolation and Approximation, New York, 1935, 176.
  - 4) M. Fekete, Math. Zeitschr. 37 (1933), 635.
  - 5) M. Fekete, Zeitschr. f. angew. Math. u. Mech. 6 (1926), 410;
Walsh, loc. cit.

On the systems of Fekete-points of an arc of a circumference

Baruch Germansky

(Summary of article in No. 1 of this Volume)

We call, with Prof. Walsh³, a system of $n \geq 2$ points $\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n$ which maximalize the expression $\Delta(z_1, z_2, \dots, z_n) = \prod_{1 \leq \mu < \nu \leq n} |z_\mu - z_\nu|$ when the points $z_1, z_2, \dots, z_n$ vary on a limited-closed infinite point-set E a system of F e k e t e -points (F-system) of the order n of E . The importance of these systems in the theory of the transfinite diameter, interpolation and approximation was shown by Prof. Fekete^{2,4,5} and others.

This paper is a redressing of my previous note published in C. R. 206 (1938), p. 1163. I prove first the proposition

I. Let A be an arc of the unit-circle C in the z -plane whose opening is α ($0 < \alpha < 2\pi$). In the case $n \geq 2\pi/(\alpha)$ every F-system of the order n of A contains both endpoints of A , while in the case $2 \leq n < 2\pi/(\alpha)$ none of the F-systems of the order n of A contains both endpoints of A simultaneously.

In the latter case there is an infinite number of such F-systems of the order n of A .

This proposition is proved by means of the following lemma.

II. If the n points $z_1, z_2, \dots, z_n$ vary independently of each other on the unit-circle C , the expression $\Delta(z_1, z_2, \dots, z_n)$ attains a relative maximum for those, and only for those, values of the variables $z_1, z_2, \dots, z_n$ which correspond to the vertices of a regular polygonal of n sides inscribed in C .

The paper brings a proof by prof. M. Fekete of this lemma.

In order to characterize more closely the F-systems we are concerned with the problem of finding all "maximal systems" M_k , $0 \leq k \leq n-2$ of $n \geq 3$ points $\xi_1^{(k)}, \xi_2^{(k)}, \dots, \xi_n^{(k)}$ of the unit-circle C , two of which, say $\xi_1^{(k)}$ and $\xi_n^{(k)}$, are fixed and coincide with two given points, u and v , of C , while k of the remaining points are situated on one arc of C limited by u and v and $n-2-k$ of them are situated on the other arc limited by the same points and such that for $z_1 = \xi_1^{(k)}, z_2 = \xi_2^{(k)}, \dots, z_n = \xi_n^{(k)}$ the expression $\Delta(u, z_2, \dots, z_{n-1}, v)$ attains a maximum on C . It is obvious that for a given $n \geq 3$ and each k , $0 \leq k \leq n-2$, there is at least one such maximal system $M_k = M_k(u, v; n)$.

To this end we consider the polynomials $p_k(z) = \prod_{v=1}^n (z - \xi_v^{(k)}) = z^n + c_1^{(k)} z^{n-1} + \dots + c_n^{(k)}$ and prove that they necessarily satisfy the differential equation

$$(n-1)p'(z) - zp''(z) = \lambda \frac{p(z)}{(z-u)(z-v)},$$

with the border-conditions $p(u) = p(v) = 0$. The constant λ is an Eigen-

RIVEON LEMATEMATIKA

A QUARTERLY JOURNAL

INTENDED TO PROMOTE MATHEMATICAL RESEARCH
AMONG STUDENTS OF MATHEMATICS

DOV JARDEN, EDITOR

Volume 3

Jerusalem, September 1949

Number 3

CONTENTS

On oscillations of infinite sequences	ZVI SCHUR	39
On a modular equation connected with partitions	JOSEPH PUTTER	42
Non-decomposition of plane by simple arc	MOSHE SHIMRAT	44
On a lemma of Kaplansky	SHIMSHON AMITSUR	47
Additional page (477) to D. N. Lehmer's Factor Table	DOV JARDEN and ALEXANDER KATZ	49
Summaries in English (including Number 1)		57

Editor's address: Dov Jarden, Kneset Hachadasha, Jerusalem, Israel